

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 664/2013-56

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. august 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval prijatú sťažnosť J. M., zastúpeného advokátkou Mgr. Martinou Beňovou, Advokátska kancelária Beňová, s. r. o., Blumentálska 8, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 681/2008 a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 96/2006 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 681/2008 a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 96/2006 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Pezinok prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 681/2008 konať bez zbytočných prietáhov.

3. J. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 500 € (slovom štyritisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. J. M. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 417,98 € (slovom štyristosedemnášť eur a deväťdesiatosem centov), ktorú je Okresný súd Pezinok povinný uhradiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátky Mgr. Martiny Beňovej, Advokátska kancelária Beňová, s. r. o., Blumentálska 8, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti J. M. nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením II. ÚS 664/2013-29 z 12. decembra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 681/2008 a postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „pôvodný okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 96/2006.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa pôvodne žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava IV faxom 3. marca 2006 [ďalej len „žaloba“ (doplnená predložením jej originálu 6. marca 2006, pozn.)] domáhal proti Slovenskej televíznej spoločnosti, s. r. o., Okružná 18/10, Blatné (ďalej len „žalovaná“), aby jej pre uvedenie nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií v relácii „Paľba“ vysielanej 4. marca 2003 televíznou stanicou „TV Markíza“ bola uložená povinnosť upustiť od neoprávnených zásahov do práva sťažovateľa na ochranu jeho osobnosti, ospravedlniť sa sťažovateľovi a povinnosť zaplatiť sťažovateľovi sumu 5 000 000 Sk (165 969,59 €) z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a sumu 2 000 000 Sk (66 387,84 €) z titulu náhrady škody. Žaloba bola Okresným súdom Bratislava IV zaevidovaná pod sp. zn. 12 C 38/2006.

Dňa 13. marca 2006 Okresný súd Bratislava IV postúpil vec pre miestnu nepríslušnosť pôvodnému okresnému súdu, ktorým bola žaloba po doručení spisu 26. apríla 2006 zaevidovaná pod sp. zn. 7 C 96/2006.

Keďže v zmysle ustanovenia čl. I § 18b ods. 1 zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak nie je ďalej ustanovené inak, výkon súdnictva prechádza k 1. januáru 2008 z odovzdávajúceho súdu na nadobúdajúci súd, a to vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. januára 2008 daná miestna príslušnosť nadobúdajúceho súdu, počnúc od 1. januára 2008 sa zo zákona miestne príslušným na prerokovanie a rozhodnutie danej právnej veci stal novozriadený okresný súd. Okresný súd žalobu zaevidoval pod sp. zn. 5 C 681/2008.

Napriek tomu, že v právnej veci žaloby bolo konanie začaté ešte 3. marca 2006, vec do dňa podania sťažnosti nebola právoplatne skončená.

Právna zástupkyňa sťažovateľa porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na pojednanie záležitosti v primeranej lehote odôvodňuje okrem iného takto:

„... Dňa 14. 10. 2011 podal sťažovateľ predsedovi Okresného súdu Pezinok sťažnosť na prietahy v konaní 5 C/681/2008. Sťažovateľ v podanej sťažnosti poukázal na neprimeranú dĺžku konania.

Odpoveďou zo dňa 16. 11. 2011 vybavil predseda Okresného súdu Pezinok sťažnosť sťažovateľa ako čiastočne dôvodnú, pričom sa v rámci zbytočných prietáhov od 1. 1. 2008, kedy bol spis pridelený v rámci reoptimalizácie súdnictva Okresnému súdu Pezinok až do pojednávania uskutočneného 22. 1. 2009, predseda okresného súdu poukázal na vysoký nápad vecí predmetného súdneho oddelenia...

... Konanie vo veci ochrany osobnosti sťažovateľa tak dnes trvá už 8 rokov, pričom táto dĺžka konania podľa názoru sťažovateľa nezodpovedá samotnej právnej ani skutkovej povahe veci...

Vec..., v rámci ktorej sa sťažovateľ domáha ochrany jeho osobnostných práv nie je ani právne a ani skutkovo zložitá... rozhodovanie o osobnostných právach v rámci ochrany osobnosti fyzických osôb je dnes bežnou súčasťou rozhodovacej praxe všeobecných súdov na Slovensku... v spore vystupuje iba sťažovateľ ako žalobca a jedna žalovaná, pričom vo veci si sťažovateľ uplatňuje nároky iba z jedného konkrétneho zásahu do jeho osobnostných práv. Napokon právna a ani skutková zložitosť veci nebola namietaná okresným súdom ani vo vybavení sťažnosti sťažovateľa predsedom Okresného súdu Pezinok zo dňa 16. 11. 2011. Čo sa týka stavu konania počas tzv. reoptimalizácie súdnictva... bolo úlohou oboch konajúcich súdov, aby prechod predmetnej sporovej agendy sa čo najmenej dotkol jednotlivých práv účastníkov týchto sporov...

Sťažovateľ po celú dobu konania... vystupuje s primeranou procesnou aktivitou a súčinnosťou. Sťažovateľ sa s výnimkou pojednávania zo dňa 3. 10. 2011, o ktorého termíne nemal vedomosť a pojednávania zo dňa 14. 5. 2007, na ktorom sa nezúčastnil z dôvodu oznámenia právnej zástupkyne žalovanej, zúčastnil všetkých pojednávanií... Sťažovateľ na uskutočnených pojednávaniach vystupoval aktívne, pričom na podporu svojich tvrdení súdu predkladal náležité dôkazy. Sťažovateľ v náležitej súčinnosti promptne reagoval na výzvy súdu a zároveň opakovaně poukazoval na potrebu rýchleho,

hospodárneho a aj efektívneho konania súdu v predmetnej veci, nakoľko aj vzhľadom na výšku zaplateného súdneho poplatku, mal výsledok v tomto konaní pre neho podstatný význam... je možné konštatovať, že sťažovateľ si v priebehu celého konania plní svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 101 ods. 1 O. s. p., pričom svojím správaním sa v nijakom prípade nepričiňuje o zbytočné predlžovanie lehoty konania...

Sťažovateľ vyvodzuje svoje nároky na primerané finančné zadosťučinenie z pocitov krivdy a frustrácie spôsobených neprimeranou dĺžkou konania... sťažovateľ právom očakával promptný postup súdu pri prejednávaní jeho veci a skoré rozhodnutie v merite tejto veci. Napriek formálnym garanciam prejednávania jeho veci v primeranej lehote sa sťažovateľ stal obeťou dlhodobo sa vlečúceho konania, v rámci ktorého nebol okresný súd v dôsledku svojho pasívneho a neefektívneho postupu schopný právoplatne vec ukončiť ani po 7 rokoch od jej začatia... Sťažovateľ sa snažil svojím aktívnym prístupom prispieť k skorému ukončeniu veci v jej merite, no napriek tejto aktivite sa stal svedkom nezáujmu súdu o prejednanie jeho veci... Predmetné konanie o ochranu osobnosti malo z pohľadu ochrany osobnosti pre sťažovateľa značný význam... Nemajetkovú ujmu preto sťažovateľ vidí v psychickej ujme, v pocitoch krivdy a neistoty spôsobených dlhodobou neschopnosťou súdu plynule postupovať v konaní a včasne rozhodnúť jeho spor...“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„... základné právo sťažovateľa J. M... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 96/2006 a postupom Okresného súdu Pezinok vedenom pod sp. zn. 5 C/681/2008 porušené.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Pezinok vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C/681/2008 konať.

Ústavný súd priznáva J. M... primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5000,- EUR, ktoré je mu Okresný súd Pezinok povinný uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd priznáva J. M... primerané finančné zadostučinenie vo výške 2000,- EUR, ktoré jemu Okresný súd Bratislava II povinný uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť sťažovateľovi J. M... trovy právneho zastúpenia vo výške 275,94 EUR na účet právneho zástupcu... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr 3317/2013 doručeným ústavnému súdu 13. januára 2014, za pôvodný okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr. 2159/2013 doručeným ústavnému súdu 11. marca 2014 a napokon právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam označených všeobecných súdov doručeným ústavnému súdu 31. marca 2014.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

„... Sťažnosť na prieťahy v konaní sťažovateľa J. M. (Spr. 2094/2011) podanú v právnej veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5C 681/2008 dňa 17.10.2011 som vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú vo svojej odpovedi na sťažnosť zo dňa 16.11.2011...

Z dôvodu žiadosti sťažovateľa o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom Okresného súdu Pezinok bol súdny spis sp. zn. 5C 681/2008 a sťažnostný spis Spr. 2094/2011... predložený dňa 27.01.2012 na Krajský súd v Bratislave.

Podpredseda Krajského súdu v Bratislave vo svojom liste zo dňa 13.02.2012 skonštatoval, že sťažnosť sťažovateľa bola predsedom Okresného súdu Pezinok vyhodnotená riadne a objektívne a námietky sťažovateľa voči vybaveniu sťažnosti predsedom okresného súdu nie sú dôvodné...

V prílohe pripájam vyjadrenie zákonnej sudkyne k ústavnej sťažnosti, ktoré obsahuje aj chronologický prehľad procesných úkonov vykonaných v spise, z ktorého je zrejmé, že zákonná sudkyňa vo veci konala a koná bez zbytočných prieťahov...

... netrvám na ústnom pojednávaní ústavného súdu.“

2.2 Predsedníčka pôvodného okresného súdu vo svojom vyjadrení po uvedení prehľadu procesných úkonov vykonaných v skúmanom konaní okrem iného uviedla:

„... S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že tunajší súd vo veci konal plynulo, vykonával úkony v primeraných časových odstupoch s prihliadnutím na množstvo pridelených vecí v oddelení 7C. ...

... súhlasím s upustením od ústneho pojednávania.“

2.3 Právna zástupkyňa sťažovateľa potom, čo v úvode svojho stanoviska ústavnému súdu oznámila, že *„netrvá na ústnom prejednaní veci II. ÚS 664/2013 a súhlasí s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. Ústavný súd... upustil od ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti“*, okrem iného uviedla:

„K vyjadreniu Okresného súdu Bratislava II č. Spr. 2159/2013 z 3. marca 2014:

... Sťažovateľ sa s... názorom predsedníčky Okresného súdu Bratislava II nestotožňuje a má za to, že v namietanom konaní 7C/96/2006 došlo k vzniku zbytočných prietahov... Sťažovateľ v tejto súvislosti pripomína, že Slovenská republika, podobne ako aj iné štáty, ratifikáciou Dohovoru prevzala na seba záväzok organizovať svoj právny systém tak, aby bol zabezpečený jeho súlad s požiadavkami článku 6 ods. 1 Dohovoru, na základe čoho nesie objektívnu zodpovednosť za dodržiavanie, respektíve porušovanie práv garantovaných v tomto Dohovore... Existencia objektívnych dôvodov na strane súdu alebo sudcu preto nemôže vylúčiť konštatovanie, že pri prejednaní veci došlo k porušeniu práv sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov... a práva na prejednanie veci v primeranej lehote garantovaného... Sťažovateľ má za to, že Slovenská republika nesie minimálne objektívnu zodpovednosť za vyššie uvedené zbytočné prietahy...

K vyjadreniu Okresného súdu Pezinok č. Spr. 3317/2013 z 8. januára 2014:

Sťažovateľ k predmetnému vyjadreniu predsedu Okresného súdu Pezinok uvádza, že sa nestotožňuje s názorom, že v predmetnej veci nedochádzalo a nedochádza k vzniku zbytočných prietahov.

... Aj zo samotného výpočtu procesných úkonov obsiahnutých vo vyjadrení zákonnej sudkyne vyplýva, že relevantné procesné úkony okresného súdu boli uskutočňované v značných časových odstupoch...

V súvislosti s vyššie uvedeným nesprávnym procesným postupom okresného súdu, ktorý prispel k zbytočnému predĺženiu lehoty konania, sťažovateľ považuje za potrebné poukázať na doterajšiu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej aj nesprávna činnosť štátneho orgánu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva podľa čl. 48 ods. 2, ak činnosť štátneho orgánu nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty ohľadne tých práv, kvôli ktorým sa osoba obrátila na štátny orgán, aby o jej veci rozhodol (II. ÚS 33/1999. Nález z 21. apríla 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 1999, s. 242). Posledným procesným úkonom vo veci bolo pojednávanie zo dňa 17.2.2014, na ktorom okresný súd po 6 rokoch a 10 mesiacoch od predloženia videozáznamu sťažovateľom namietanej relácie vykonal predmetný dôkaz jej prehratím.

Od prijatia predmetnej veci Okresným súdom Bratislava II dnes uplynulo už 7 rokov a 11 mesiacov, pričom do dnešného dňa predmetná vec nebola právoplatne skončená, čím nedošlo ani k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, pre ktorú sa so svojimi nárokmi obrátil na tento súd...

... Trovy právneho zastúpenia vyčíslené v ústavnej sťažnosti zo dňa 15.5.2013 sťažovateľ dopĺňa o 1 úkon - spísanie podania na ústavný súd á 134,-EUR + 1x režijný paušál á 8,04 EUR (spolu 142,04 EUR).“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako ani práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručených v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou týchto práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

Sťažnosť sťažovateľa v tejto veci, v ktorej bol sudcom spravodajcom pôvodne sudca Juraj Horváth, prijal 12. decembra 2013 na ďalšie konanie II. senát ústavného súdu. V zmysle ustanovení Dodatku č. 1 k rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie 1. 3. 2014 – 28. 2. 2015 (ďalej len „dodatok k rozvrhu práce“) boli veci pridelené bývalým sudcom ústavného súdu Jánovi Auxtovi, Jurajovi Horváthovi a Jánovi Lubymu (ktorým skončilo funkčné obdobie) ako sudcom spravodajcom, ktoré neboli do 4. júla 2014 skončené prijatím konečného rozhodnutia pléna ústavného súdu alebo príslušného senátu ústavného súdu, prípadne odložením podania podľa § 23a zákona o ústavnom súde, prerozdelené. S účinnosťou od 14. júla 2014 bola jedna tretina nanovo pridelená sudkyňi ústavného súdu Jane Baricovej, ktorá sa v súlade s rozvrhom práce stala členkou III. senátu, a veci, v ktorých je sudkyňou spravodajkyňou Jana Baricová, prerokúva III. senát ústavného súdu. Z tohto dôvodu túto vec prerokoval a vo veci samej rozhodol III. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 5 C 681/2008 a pôvodným okresným súdom pod sp. zn. 7 C 96/2006:

- 13. marec 2006 – spis v právnej veci žaloby z 3. marca 2006 vedenej Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 12 C 38/2006 vrátane žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdneho poplatku za žalobu bol po jeho postúpení pre miestnu nepríslušnosť doručený pôvodnému okresnému súdu, ktorým bola vec zaevidovaná pod sp. zn. 7 C 96/2006,
- 1. jún 2006 – pôvodný okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie vyplneného tlačiva „*Vyhlásenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov*“, ako aj na doplnenie, resp. opravu žaloby, o údaj o jeho štátnom občianstve, dátume narodenia a o „... *presné znenie ospravedlnenia*...“, ktoré požaduje,
- 3. júl 2006 – sťažovateľ doručil pôvodnému okresnému súdu svoje „*Vyhlásenie... na oslobodenie od súdnych poplatkov*“, súčasne svoju žalobu doplnil, resp. opravil,

- 2. august 2006 – pôvodnému okresnému súdu bolo na jeho žiadosť z 20. júla 2006 doručené oznámenie Geodetického a kartografického ústavu Bratislava obsahujúce zoznam nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľa na území Slovenskej republiky,
- 10. august 2006 – pôvodný okresný súd uznesením č. k. 7 C 96/2006-53 rozhodol tak, že sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2006, pozn.),
- 19. september 2006 – pôvodný okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 425 000 Sk (14 107,42 €) v lehote 10 dní,
- 6. október 2006 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok vo výške 5 000 Sk (165,97 €),
- 16. október 2006 – sťažovateľ požiadal o predĺženie lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu o 3 mesiace,
- 30. október 2006 – pôvodný okresný súd uznesením č. k. 7 C 96/2006-60 konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 7 000 000 Sk (232 357,43 €) pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil,
- 27. november 2006 – pôvodnému okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorý s poukazom na zaplatenie súdneho poplatku 21. novembra 2006 v sume 420 000 Sk (13 941,45 €) žiadal o zrušenie uznesenia z 30. októbra 2006 o zastavení konania,
- 6. december 2006 – pôvodný okresný súd uznesením č. k. 7 C 96/2006-69 zrušil svoje uznesenie o zastavení konania a nariadil pojednávanie na 14. február 2007,
- 18. december 2006 – pôvodný okresný súd vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe a zaslala obrazovo-zvukový záznam z relácie „Paľba“ vysielanej televíznou stanicou „TV Markíza“ 4. marca 2003 (ďalej len «záznam z relácie „Paľba“»),
- 31. január 2007 – pôvodnému okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej prostredníctvom jej právnej zástupkyne Z. Z. (ďalej len „právna zástupkyňa“), k žalobe (na základe splnomocnenia z 1. februára 2006, pozn.),
- 14. február 2007 – na pôvodnom okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po prerokovaní veci odročené na 2. apríl 2007 na účely doplnenia dokazovania predložením záznamu z relácie „Paľba“,
- 15. február 2007 – pôvodný okresný súd vyzval Radu pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „rada pre vysielanie“) na oznámenie, kto bol 4. marca 2003 vysielateľom televíznej stanice „TV Markíza“, a keďže žalovaná zanikla bez likvidácie zlúčením so spoločnosťou

MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., Bratislavská 1/a, Bratislava – Záhorská Bystrica (ďalej len „MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o.“), 1. januára 2007, požiadal spoločnosť MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o. o zaslanie záznamu z relácie „Paľba“ a súvisiaceho materiálu a zároveň jej zaslal žalobu a predvolal na pojednávanie nariadené na 2. apríl 2007,

- 28. február 2007 – pôvodnému okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právnej zástupkyne k žalobe v mene žalovanej, pričom s poukazom na uplynutie zákonnej 30-dňovej lehoty na uchovávanie záznamov z vysielania oznámila, že „vysielateľ“ záznamom z relácie „Paľba“ už nedisponuje [právna zástupkyňa bola splnomocnená na právne zastupovanie aj spoločnosťou MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o. (splnomocnenie z 1. januára 2007, pozn.)],
- 2. marec 2007 – okresnému súdu bolo doručené oznámenie rady pre vysielanie o tom, že držiteľom licencie na televízne vysielanie programovej služby „TV Markíza“ k 4. marcu 2003 bola MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o. (nie žalovaná, pozn.),
- 2. apríl 2007 – na pôvodnom okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okrem iného bol sťažovateľovi doručený rovnopis vyjadrenia právnej zástupkyne v mene žalovanej z 28. februára 2007 a ktoré bolo odročené na 14. máj 2007 najmä na ten účel, že sťažovateľ doručí ďalší rovnopis listinných dôkazov predložených na tomto pojednávaní a súčasne oznámi svoje prípadné ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania,
- 20. apríl 2007 – pôvodnému okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa vo veci,
- 2. máj 2007 – pôvodný okresný súd zaslal právnej zástupkyňi kópie listinných dôkazov doručených (predložených) sťažovateľom,
- 11. máj 2007 – pôvodnému okresnému súdu bolo doručené podanie právnej zástupkyne, ktorým z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty žiadala o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní 14. mája 2007, ako aj o jeho odročenie,
- 14. máj 2007 – pojednávanie nariadené na tento deň bolo odročené bez prerokovania veci na neurčito,
- 14. január 2008 – na okresnom súde bola žaloba zaevidovaná pod sp. zn. 5 C 681/2008,
- 22. január 2009 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie (nariadené 9. októbra 2008, pozn.), ktoré bolo po prerokovaní veci na návrh sťažovateľa odročené na neurčito na účely uzavretia mimosúdnej dohody s tým, že ak k jej uzavretiu v lehote 30 dní nedôjde, sťažovateľ svoju žalobu opraví,

- 23. február 2009 – sťažovateľ požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na uzavretie mimosúdnej dohody o ďalších 30 dní,
- 26. február 2009 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa z 18. februára 2009, ktorým navrhol, aby do konania na miesto žalovanej vstúpila MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., a tiež aj ďalšie podanie sťažovateľa, ktorým navrhol, aby okresný súd rozhodol o pripustení R. D. (konateľky MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., pozn.), do konania ako ďalšej žalovanej,
- 13. marec 2009 – okresný súd výzvou zaslanou právnej zástupkyňi vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k podaniu sťažovateľa z 18. februára 2009,
- 24. marec 2009 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právnej zástupkyne v mene žalovanej k podaniu sťažovateľa z 18. februára 2009,
- 9. apríl 2009 – okresnému súdu bolo doručené stanovisko právnej zástupkyne v mene spoločnosti MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., k „... pokusu o mimosúdnu pokonávku...“ sťažovateľa z 30. marca 2009,
- 19. október 2009 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie (nariadené 16. júna 2009, pozn.), na ktorom okrem iného uznesením rozhodol tak, že návrhu sťažovateľa na pripustenie spoločnosti MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., do konania na miesto žalovanej nevyhovelo, a súčasne rozsudkom č. k. 5 C 681/2008-343 rozhodol tak, že žalobu proti žalovanej v celom rozsahu zamietol,
- 21. október 2009 – okresnému súdu bolo doručené vyčíslenie trov konania právnej zástupkyne v mene žalovanej,
- 23. november 2009 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti rozsudku z 19. októbra 2009, ktoré bolo doplnené 30. novembra 2009,
- 1. december 2009 – okresný súd zaslal odvolanie sťažovateľa z 23. novembra 2009 vrátane jeho doplnenia právnej zástupkyňi na vyjadrenie sa k nej, súčasne uznesením č. k. 5 C 681/2008-362 sťažovateľa vyzval na zaplatenie súdneho poplatku (vyrubil súdny poplatok) za odvolanie v sume 9 028 € v lehote 3 dní,
- 16. december 2009 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právnej zástupkyne v mene žalovanej k odvolaniu sťažovateľa,
- 23. december 2009 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 5 C 681/2008-362 z 1. decembra 2009,

- 7. január 2010 – spis bol na základe postúpenia okresného súdu doručený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaniach sťažovateľa, kde bol zaevidovaný pod sp. zn. 15 Co 2/2010 a sp. zn. 15 Co 11/2010,
- 28. máj 2010 – krajský súd uznesením č. k. 15 Co 11/2010-380 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu z 1. decembra 2009 o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie ako vecne správne potvrdil,
- 9. august 2010 – krajskému súdu bolo prostredníctvom okresného súdu doručené podanie sťažovateľa z 2. augusta 2010, ktorým žalobu v časti o zaplatenie sumy 66 387,83 € (pôvodne sumy 2 000 000 Sk) z titulu náhrady škody vzal späť,
- 28. január 2011 – krajský súd uznesením č. k. 15 Co 2/2010-387 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu z 19. októbra 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie,
- 14. marec 2011 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 29. marec 2011 – okresný súd nariadil termín ďalšieho pojednávania na 3. október 2011,
- 25. máj 2011 – okresný súd uznesením č. k. 5 C 681/2008-394 konanie v časti o zaplatenie sumy 66 387,83 € pre čiastočné späťvzatie žaloby zastavil [v záhlaví uznesenia je uvedená (pôvodná) žalovaná, pozn.],
- 3. október 2011 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo pre neprítomnosť sťažovateľa odročené na neurčito s tým, že mu bude doručený rovnopis právnej zástupkyne v mene žalovanej zo 14. októbra 2009 k žalobe predložený na pojednávaní a zároveň sťažovateľ bude vyzvaný, aby oznámil, či na žalobe trvá,
- 5. október 2011 – okresný súd zaslal sťažovateľovi rovnopis vyjadrenia zo 14. októbra 2009 a súčasne ho vyzval na oznámenie, či na žalobe naďalej trvá, a tiež, aby oznámil dôvod neprítomnosti na pojednávaní 3. októbra 2011,
- 14. november 2011 – sťažovateľ prostredníctvom e-mailovej správy okresnému súdu oznámil, že o termíne pojednávania 3. októbra 2011 nemal nijakú vedomosť, pričom namietal, že dosiaľ mu nebolo doručené uznesenie krajského súdu č. k. 15 Co 2/2010-387 z 28. januára 2011 (podanie žalobcu doplnené doručením jeho originálu 21. novembra 2011, pozn.),
- 22. november 2011 – okresný súd zaslal sťažovateľovi uznesenie krajského súdu č. k. 15 Co 2/2010-387 z 28. januára 2011,
- 19. január 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 24. máj 2012,

- 23. máj 2012 – okresný súd uznesením č. k. 5 C 681/2008-417 rozhodol o vrátení súdneho poplatku sťažovateľovi v sume 3 976,59 € [v záhlaví uznesenia je uvedená (pôvodná) žalovaná, pozn.],
- 24. máj 2012 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po prerokovaní veci odročené na neurčito okrem iného s tým, že sťažovateľ „... *doručí súdu presnú špec. Žalobného návrhu a petitu...*“ a súčasne oznámi mená a adresy svedkov, ktorých navrhuje v konaní vypočúť, okrem toho sťažovateľ osobitným podaním navrhol, aby okresný súd pripustil do konania na strane žalovaných: Z. Ľ. a A. S. (terajších konateľov MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., pozn.),
- 25. jún 2012 – sťažovateľ prostredníctvom e-mailovej správy zaslal okresnému súdu svoje podanie označené ako „*Presná špecifikácia žalobného návrhu a petitu žaloby*“ (doplnené doručením jeho originálu 28. júna 2012, pozn.),
- 18. júl 2012 – sťažovateľ v prílohe sprievodného listu doručil okresnému súdu ďalšie listinné dôkazy a tiež opravené strany č. 11 a 12 svojho podania z 25. júna 2012,
- 4. september 2012 – okresný súd zaslal právnej zástupkyňi podanie sťažovateľa z 24. mája 2012 a podanie z 25. júna 2012 na vyjadrenie sa k nim,
- 21. september 2012 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právnej zástupkyne k podaniam sťažovateľa,
- 24. január 2013 – okresný súd uznesením č. k. 5 C 681/2008-514 rozhodol tak, že vstup Z. Ľ. a A. S. do konania, ako aj zmenu žaloby z 25. júna 2012, resp. 28. júna 2012, nepripustil [v záhlaví uznesenia je uvedená (pôvodná) žalovaná, pozn.],
- 5. marec 2013 – okresnému súdu bolo doručené sťažovateľom vyplnené „*Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov*“,
- 3. apríl 2013 – okresný súd nariadil pojednávanie na 19. september 2013 (na predvolaní uvedená MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., pozn.),
- 8. apríl 2013 – sťažovateľ prostredníctvom e-mailovej správy žiadal okresný súd o oznámenie, na ktorý daňový úrad bol zaslané uznesenie okresného súdu z 23. mája 2012 (právoplatnosť nadobudlo 7. júna 2012, pozn.) na účely vrátenia súdneho poplatku,
- 17. apríl 2013 – okresný súd uznesenie z 23. mája 2012 o vrátení súdneho poplatku sťažovateľovi zaslal daňovému úradu,

- 18. apríl 2013 – okresnému súdu bola prostredníctvom e-mailovej správy doručená opätovná žiadosť sťažovateľa o oznámenie daňového úradu, ktorému okresný súd zaslal uznesenie z 23. mája 2012 o vrátení súdneho poplatku, sťažovateľ súčasne oznámil zmenu svojho bydliska, resp. svoju novú adresu (...),
- 4. júl 2013 – okresnému súdu bolo prostredníctvom e-mailovej správy doručené doplnenie žiadosti (tlačiva) sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov z 5. marca 2013,
- 16. september 2013 – sťažovateľ prostredníctvom e-mailovej správy zaslal okresnému súdu žiadosť o vykonanie dôkazu na pojednávaní 19. septembra 2013 (prehratím záznamu relácie „Paľba“ zo 4. marca 2003, pozn.),
- 17. september 2013 – okresný súd podľa úradného záznamu termín pojednávania nariadeného na 19. september 2013 pre dočasnú práceneschopnosť zákonnej sudkyne zrušil.
- 17. február 2014 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie,
- 27. marec 2014 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, pričom ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 7. júl 2014,
- 7. júl 2014 – po vyjadreniach sťažovateľa a právneho zástupcu žalovanej bolo pojednávanie odročené na 6. november 2014.

Konanie pred okresným súdom teda v čase rozhodovania ústavného súdu o prijatej sťažnosti nebolo právoplatne skončené.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5 C 681/2008 a postupom v konaní vedenom pôvodným okresným súdom pod sp. zn. 7 C 96/2006 o žalobe sťažovateľa došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov

zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd dospel k záveru, že v právnej veci žaloby sťažovateľa nejde o vec tak právne či fakticky zložitú, ktorá by odôvodňovala jej prerokovanie v trvaní viac ako 8 rokov (od 3. marca 2006, resp. od 26. apríla 2006, keď bol spis doručený pôvodnému okresnému súdu, až dosiaľ). Aj keď je pravdou, že sťažovateľ pre údajný neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, ku ktorému malo dôjsť uvedením nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií v relácii „Paľba“ vysielanej 4. marca 2003 televíznou stanicou „TV Markíza“, sa žalobou súbežne domáhal viacerých nárokov, t. j. uloženia povinnosti zdržať sa v budúcnosti neoprávnených zásahov, ospravedlnenia, náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a náhrady škody, čo by inak mohlo odôvodňovať pomalší postup v konaní, avšak vzhľadom na to, že sťažovateľ žalobu v časti o náhradu škody v sume 66 387,83 € zobral späť ešte podaním z 9. augusta 2010, a v neposlednom rade berúc do úvahy, že z hľadiska rozhodnutia o veci zrejme jeden z podstatných dôkazov spočívajúci v prehratí záznamu z relácie „Paľba“ (predloženého sťažovateľom pôvodnému okresnému súdu 2. apríla 2007, pozn.) bol vykonaný až na pojednávaní 17. februára 2014, rozsiahlosť predmetu konania vymedzeného žalobou nie je možné ako zložitosť veci v prospech označených všeobecných súdov zohľadniť. Napokon rozhodovanie vo veciach ochrany osobnosti patrí k bežnej agende všeobecných súdov.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ žalobu podal 3. marca 2006 na miestne nepríslušnom súde, táto nebola ani úplná, resp. jej neúplnosť odstraňoval sťažovateľ až na výzvy označených všeobecných súdov z 1. júna 2006 a 24. mája 2012, avšak uvedené skutočnosti, ako to

z prehľadu uskutočnených procesných úkonov zjavne vyplýva, z hľadiska celkového časového trvania konania nemožno považovať za relevantné.

V súvislosti s využívaním procesných prostriedkov sťažovateľom ako účastníkom konania však ústavný súd pripomína, že využitie procesného prostriedku, ktoré malo za následok spomalenie postupu okresného súdu v konaní, nemožno pripísať na ťarchu tohto súdu (m. m. I. ÚS 41/03).

3. Ústavný súd sa ďalej zaoberal postupom okresného súdu, ako aj pôvodného okresného súdu konajúcich v právnej veci žaloby sťažovateľa ako súdy prvého stupňa a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej aj „OSP“), podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3.1 Ústavný súd v postupe pôvodného okresného súdu v období od 26. apríla 2006 do 14. mája 2007 zbytočné prieskumy nezistil. Pokiaľ sťažovateľ, využijúc svoje procesné právo v zmysle ustanovenia § 138 ods. 1 OSP, podľa ktorého na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku za žalobu, čas potrebný na zadováženie listinných dôkazov preukazujúcich pomery sťažovateľa a ich následné preskúmanie v trvaní od 26. apríla 2006, keď bol spis pôvodnému okresnému súdu doručený (predložený), do 10. augusta 2006, keď pôvodný okresný súd rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku pre sťažovateľa, ktorý inak zjavne nie je neprimeraný, nijako nemožno pripísať na ťarchu pôvodného okresného súdu. Napokon si sťažovateľ svoju poplatkovú povinnosť, resp. povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu v zmysle ustanovení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov ako jednu z podmienok konania splnil na výzvu pôvodného okresného súdu z 19. septembra 2006 jeho zaplatením 21. novembra

2006. Podľa názoru ústavného súdu pôvodný okresný súd vykonával procesné úkony vo veci plynulo a v primeraných lehotách.

Zbytočné priet'ahy pričítateľné na ťarchu pôvodného okresného súdu predstavuje až obdobie jeho nečinnosti od 14. mája 2007, keď bolo pojednávanie na žiadosť právnej zástupkyne žalovanej odročené, do 31. decembra 2007, keď miestna príslušnosť na prejednanie žaloby pôvodnému okresnému súdu zo zákona zanikla, čo predstavuje viac ako 7 mesiacov.

3.2 Avšak na ťarchu už okresného súdu je hneď nevyhnutné pričítať zbytočné priet'ahy spôsobené jeho nečinnosťou v období od 1. januára 2008, keď výkon súdnictva z (odovzdávajúceho) pôvodného okresného súdu prešiel na (nadobúdajúci) okresný súd, čím sa stal na prerokovanie žaloby miestne príslušným, až do 22. januára 2009, keď sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie vo veci, t. j. v trvaní viac ako 1 roka.

Podľa názoru ústavného súdu neprimerane dlhým obdobím je aj obdobie od 24. marca 2009, keď bolo okresnému súdu na jeho výzvu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej, do 19. októbra 2009, keď na pojednávaní uznesením rozhodol o nepripustení spoločnosti MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., do konania na miesto žalovanej a následne rozsudkom č. k. 5 C 681/2008-343 z 19. októbra 2009 žalobu voči žalovanej v celom rozsahu zamietol.

Okrem toho podľa názoru ústavného súdu zjavne neefektívnym úkonom je aj samotný rozsudok okresného súdu z 19. októbra 2009, ktorý bol na základe odvolania sťažovateľa uznesením krajského súdu č. k. 15 Co 2/2010-387 z 28. januára 2011 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, pretože, ako to krajský súd v rámci odôvodnenia uviedol, „... *ustálenie účastníka konania na strane odporcu je nevyhnutnou podmienkou konania a má význam z hľadiska posúdenie pasívnej legitímácie odporcu... Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude rozhodnúť o podaných návrhoch navrhovateľa... samostatnými uzneseniami a po právoplatnosti týchto... opätovne rozhodnúť vo veci samej.*“. Ako to z uvedenej argumentácie krajského súdu zrejme vyplýva, okresný

súd rozhodol o zamietnutí žaloby bez toho, aby sa bol predtým v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku riadne vysporiadal s procesnými návrhmi sťažovateľa doručenými okresnému súdu 26. februára 2009, najmä však s otázkou procesného nástupníctva žalovanej zaniknutej 1. januára 2007 zlúčením so spoločnosťou MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o. Totiž napriek tomu, že v zmysle ustanovenia § 107 ods. 4 OSP ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, okresný súd naďalej konal s (pôvodnou) žalovanou [pozri najmä označenie (pôvodnej) žalovanej ako účastníčky konania v záhlaviach rozhodnutí].

Dôsledkom toho ako obdobie zbytočných prietahov spôsobeného neefektívnou činnosťou je možné na ťarchu okresného súdu pričítať nielen čas od 19. októbra 2009, keď bol označený rozsudok vyhlásený, do 7. januára 2010, keď bol spis doručený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach sťažovateľa, ale aj samotné obdobie trvania (odvolacieho) konania na krajskom súde, t. j. do 14. marca 2011, keď bol spis po zrušení označeného rozsudku vrátený okresnému súdu, a teda obdobie v trvaní takmer 1 rok a 5 mesiacov.

Pokiaľ okresný súd 29. marca 2011 nariadil pojednávanie na 3. október 2011, čo predstavuje obdobie viac ako 6 mesiacov, je toto obdobie neprimerane dlhé. Okrem toho za neefektívnu činnosť okresného súdu treba označiť aj zaslanie uznesenia krajského súdu z 28. januára 2011 sťažovateľovi až na jeho osobitnú žiadosť (námietku) 22. novembra 2011. Taktiež neprimerane dlhé je aj obdobie medzi pojednávaniami 3. októbra 2011 a 24. mája 2012 predstavujúce viac ako 7 mesiacov.

Navyše je potrebné okresnému súdu jednoznačne vytknúť, že o procesnom návrhu sťažovateľa z 24. mája 2012, ktorým žiadal, aby okresný súd popri doterajšej žalovanej pripustil do konania ďalších dvoch žalovaných a na základe podania sťažovateľa z 25. júna 2012 o nepripustení zmeny žaloby, rozhodol až uznesením z 24. januára 2013 napriek tomu, že v zmysle ustanovení § 92 ods. 5 a § 95 ods. 3 OSP (v znení účinnom od 1. januára 2012, pozn.) bol o návrhu z 24. mája 2012 povinný tak urobiť v lehote 30 dní a o návrhu na zmenu žaloby z 25. júna 2012 (mimo pojednávania) v lehote 60 dní. Dôsledkom toho ústavný súd vyhodnotil ako obdobie zbytočných prietahov aj čas od 21. septembra 2012, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej, do 17.

februára 2014, keď sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie, čo predstavuje 1 rok a takmer 5 mesiacov.

Napokon okresný súd nepostupoval bez zbytočných priet'ahov, resp. v primeranej lehote, ani keď o vrátení súdneho poplatku s'ťažovateľovi rozhodol uznesením z 23. mája 2012, t. j. 1 rok potom, čo 25. mája 2011 rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 66 387,83 € pre čiastočné späťvzatie žaloby, o čom, mimochodom, mohol rozhodnúť priamo v uznesení z 25. mája 2011 a následne napriek tomu, že uznesenie o vrátení súdneho poplatku z 23. mája 2012 nadobudlo právoplatnosť 7. júna 2012, okresný súd toto uznesenie zaslal príslušnému daňovému úradu na účely jeho výkonu až 17. apríla 2013.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že konaním, v rámci ktorého sa vec prerokúva, sa rozumie časové obdobie od začatia konania až do jeho právoplatného skončenia, najmä meritórnym rozhodnutím, ústavný súd v záujme naplnenia v čl. 48 ods. 2 ústavy zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ako aj v čl. 6 ods. 1 dohovorom zaručeného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote posudzoval v danej veci konanie v celom s'ťažovateľom namietanom rozsahu, t. j. postup okresného súdu, ako aj postup pôvodného okresného súdu, a pre už uvedené zistenia vyslovil porušenie označených práv s'ťažovateľa, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

5. Keďže v danej veci konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 5 C 681/2008 dosiaľ nie je právoplatne skončené, pričom ďalší termín pojednávania bol nariadený až na 6. november 2014, ústavný súd dospel k záveru, že právna neistota s'ťažovateľa nebola odstránená, a preto považoval za potrebné prikázať okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov [§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

6. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 7 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä však vzhľadom na zistený veľký rozsah prietáhov v konaní okresného súdu, značnú mieru neefektívnosti jeho činnosti a nekoncentrovaného postupu a na zistený rozsah prietáhov v konaní pôvodného okresného súdu, považoval za primerané v sume 4 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

7. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou, ktorý si uplatnil nárok na ich náhradu v sume 417,98 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2013 je 130,16 € a hodnota režijného paušálu je 7,81 € a základná sadzba za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2014 je 134 € a hodnota režijného paušálu je 8,04 €.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti z 15. mája 2013 a stanovisko z 24. marca 2014). Za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 patrí odmena v sume dvakrát po 130,16 € a režijný paušál v sume dvakrát po 7,81 € a za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 patrí odmena v sume 134 € a režijný paušál v sume 8,04 €. Celkové trovy právneho zastúpenia prináležiace sťažovateľovi v tomto konaní predstavujú sumu 417,98 €, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Keďže ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre zastáva názor, že pri prechode výkonu súdnictva z odovzdávajúceho súdu (v danom prípade pôvodného okresného súdu) na nadobúdajúci súd (v danom prípade okresný súd) sa takýto prechod uskutočňuje so všetkými ústavnoprávnymi dôsledkami vrátane plnej zodpovednosti za zbytočné prietahy v konaní aj za obdobie predchádzajúce tomuto prechodu (napr. II. ÚS 260/08, II. ÚS 45/09, II. ÚS 278/2013), uložil zaplatiť finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľa iba okresnému súdu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2014